

Lene Riishede Hansen.mp3

[00:00:00] Nej, du lytter til den yderste grænse.

[00:00:12] Jeg ja, Bjørn Harvig. Jeg har været formand for Eventyrernes Klub i denne sæson med ti nulevende danskere, der er rejst ud i verden på hver deres måde, brygget vores opfattelse af tilværelsen. Jeg taler med en pilot, en krigskorrespondent, en pelsjæger, en vagabond, en naturfotograf, en ekspeditionsleder, en kunstner, en bjergbestiger, en hest og rytter og en astronaut.

[00:00:51] En rejse fra Mongoliet til Danmark på hest. Det lyder som en opdagelsesrejse for at 50, men det er som spillevende person, der har gjort det. Velkommen til dig, Line Reser Hansen. Jo tak. Du kan i dag fortælle, at du har redet på hest hjem til Danmark, fordi du ville prøve at rejse, som de gjorde i de gode gamle dage, og se, om det fortsat var muligt at leve. Så står du der på et mongolsk højslette og hopper i sadlen. Hvad i alverden var planen?

[00:01:17] Der var over mange planer på en gang, men dens hovedlandt var at få lov at leve med dyrene, få det hele til at fungere og har retning mod Danmark. Der var ikke nogen ende på det. Tiden var, at CIA skulle reagere inden for to år, så man ved, om jeg var død eller levende, og hvad der nu sker. Men jeg havde ligesom Finland ødelagt mit liv på hylden og var klar til noget nyt.

[00:01:38] Så du stormogul livet, og du skulle ikke ride selv.

[00:01:42] Jeg plejer markedsføring i Danmark og en mission i længst tid og finde alle de her makkere. Og hvem kunne være med? Og der kom så ryttere ud på skift, og der har så været fem i alt i alt. Vi har fem heste, eller jeg går ud og kigger på heste, og det startede for et år siden, hvor jeg tog toget på motorcykel og fandt et reservat, hvor de har en tredje hest i det reservat, hvor det godt slog lejr. Og derfra kunne jeg så fortælle alle de nomadefolk, der arbejdede i reservatet. Jeg leder efter heste. Jeg tror ikke, de har troet på mig, fordi jeg siger fem heste, og det er meget lavt. Der har man jo flere hundrede heste, når man har hest, så det er nu ikke fordi, der kommer.

[00:02:21] En dansk kvinde siger, at jeg skal bruge fem heste. At de bliver overraskede over at skulle score.

[00:02:25] Så får jeg det første, og de tænker Okay, det er lidt synd for hende.

[00:02:29] Hvordan? Hvordan foregår det så? Nu siger du du, du putter over. Du siger folk. Jeg skal finde en hest. Hvordan i alverden foregår det?

[00:02:36] Jamen, jamen altså, jeg har slået et lille telt op og ligger der i udkanten af lejren, og når jeg siger lille, er det bare fordi jeg havde et lille hovedhus, som forskerne henvender sig i. Men jeg er så ude i bjergene og hygger mig gevaldigt, da jeg kan blive vækket ved solopgang af heste, der kommer galopperende. Nogle gange lå jeg jo bare med soveposer. Til de vilde heste var det bare vidunderligt, indtil det gik op for mig. Det er de heste, jeg skal kigge på. Det er en nomade, der har redet de heste ind. Nu skal jeg stå op og vælge en ud af den flok. Det var ret stort, det har alle prøvet, for jeg havde heller ikke lige troede, det var sådan, det foregår.

[00:03:09] Og så kommer der en mand med en kæmpe Heathers noget hårdt at lave. Jeg har sådan en hestehove, flok der vil gå amok, og så lader de op. Og så skal du ligesom ud og se på, hvad for en hest.

[00:03:19] Jeg gerne stemmer på varehandel, og god var stærk. Og hvad vil du have? Tanken var, at hesten skulle fællesbo h i klubben Borgen, når de kom til Danmark. Jeg havde ligesom en agent med, at det skulle gå ud over dyrene, at jeg var eventyrlysten, så de skulle have deres frihed, når de kom til Danmark. Og det kan jeg ikke byde dem, som Københavnerserien kontaktede. Knuthenborg er en lille ting i baghovedet om, at de måske godt måtte være lidt forskellige, altså i farver og stor og lille ellers naturen, men de skulle frem for alt være stærke.

[00:03:48] Og så går du og kigger på hestene og finder på de heste, du gerne vil have.

[00:03:53] Jeg har også, det starter sådan lidt med, at jeg bliver ret overrasket over, at der er så mange fattige. Ja, det havde jeg bare ikke forestillet mig. Og jeg falder faktisk for en af dem, der står som er en af vagterne inde i reservatet. Hans hingst. Den synes jeg godt nok er lidt fascinerende, og han er også meget ferm til gennem. Jeg kan godt

hjælpe dig, men du kan ikke købe en hingst, før du vælger den næste avlshingst. Det tror jeg var det første step på vejen var lært meget og lege ride rundt med Hammer, en af Dane i en firhjulstrækker ud over stok og sten og se på heste og de dyr, han viste mig der, da mærket er meget hurtigt med Kirppu øjne og kigger på, om de har stærke ben, og de er alle sammen meget sky dyr. Hårdt håndterede de heste.

[00:04:37] Så det var egentlig lidt med den, og de heste skal også kunne arbejde sammen.

[00:04:43] Ja, men det ved man jo aldrig. Før de ligesom er samlet, kan man sige, at det var jeg, så der var med min første i hjælperytterer eller med spillere, der er med ud og kick, og det er heldigt, fordi de slås, og de sloges og skader hinanden som bare pokker. Nogle dyr, når de bliver uvenner.

[00:05:00] Så tager vi ud og gik på heste, der har solostemmen til, står og skal se på.

[00:05:04] Det gør de nu også, men mere end den hvad? Men nu har vi. Nu har vi for eksempel tre heste, og de er ikke enige om noget som helst. Barslund pløkker i jorden, og der står de og tænker hvor med flok.

[00:05:13] Det det er jo starten på vores nye levering og det her, det er jeres fremtidige rejser. Margarito er, som overhovedet ikke er sat på, som jeg sparker og beder om en god start.

[00:05:25] Og det er da du er ude året inden længe. Så kommer du tilbage året efter. Bruge noget tid på hesten er fundet der?

[00:05:32] Nej, det er det ikke. Det er det. Jeg havde faktisk først en drøm om at tage min danske hest og gøre det omvendte at ride ud til Mongoliet. Det gik hurtigt op for mig, da jeg på motorcykel gjorde det. Det holder ikke det smukkeste, og nu siger jeg det smukkeste, fordi det er den mest fredelige natur og den ro, der er i Mongoliet og Sibirien. Og der vil jeg jo være slidt ned, når jeg når frem. Så nu starter vi der, hvor det er benhårdt, og det er også dér, dyrene ved, hvordan man overlever. Jeg ved ikke, hvordan man overlever.

[00:05:59] Jeg føler ikke, de er opvokset i det, fordi det bliver jo rigtig interessant at snakke om. Måske allerede nu. Altså du har planer om at rejse og ride hjem på et dyr. Altså det var ret interessant ved de her i år 2000 moderne lever eller hvor hvor man ellers ville have valgt motorcykel eller en chip Alamuddin afhængig af dyr. Havde du du havde noget erfaring? Selvfølgelig med. Hvordan har du regnet med det skulle blive?

[00:06:22] Altså at blive en del af en. Ja, Anne heste flok være afhængig af dyr.

[00:06:28] Jeg tror, at den største forhindring vil nok altid være mig selv, og fordi jeg tror, at jeg kan styre. Jeg har svært ved at lægge hovedet oppe på den hylde. Det bliver altid let, at det nok ikke så godt, og det er altså ud af kompasset, siger noget andet. Skal overhovedet ikke den vej. Men i ASDIC gik faktisk ret hurtigt med at finde ud af, hvad styrken de vil den vej, så er det fordi, der er vand. Det er ikke fordi, de vil hjem nu allerede ud af deres zoner. Nu er vi væk fra der, hvor de måske er født, eller hvor deres sidste flok er. Det er dem, der kan finde vand. Det er dem, der ved, hvor det er. Og jeg vidste jo godt, at det ville tage lang tid. Så om vi går en omvej på to tre kilometer eller 20. Det er altså ikke Jordens undergang. Det betyder, at vi kan få væske.

[00:07:11] Blev det de daglige rutiner, der så starter? Altså vi skal have noget vand. Vi skal få noget mad at blive.

[00:07:17] Det er lige så vigtigt, som at I skal frem og tilbage?

[00:07:21] Ja, og så lægger slækker lidt på det. Og så er det, jeg begynder at glemme den der med at tænke på mange ting og tebirkes og alt andet. Og så lige pludselig tage dyrene lige så stille over. Efter flere gange enten at have løsrevet sig og ellers have. Der var også en nat faktisk, for vi havde reddet rigtig lang tid, og det var blevet mørkt. Og vi synes, vi havde styr på det, og vi var tørstige og relevante, for vi blev ved og ved og ved med at redde. Og det var lidt dumt, fordi man kan jo godt overleve deres tid uden. Og så var der noget, der var vådt og ej det godt. Og endelig APO er fundet vand i hovedet og drik lidt. Det undrer mig bare over, at dyrene ikke drak og tænkte, om det også lige var jeg skal bare have noget.

[00:07:57] Dagen efter sad jeg jo sådan set bare store druknede kadaver, så dyrene kunne man mærke dette, skal vi ikke drikke lidt. Kan du ikke, bliver du bare syg. Det

holder vi langt væk fra os. Det er helt i orden. Trebenede. Hvis du vil, så gør du det. Det var dyrt tjente penge. Det var der også.

[00:08:13] Så starter i Mongoliet og rider mod vest. Jeg er blevet mere vred mod Altay og mod Rusland. Der er.

[00:08:23] Derved, at vi på et tidspunkt halvvejs henne. Dem bliver vi så lige pludselig af tre, fordi det næste hold er et par, der kommer ud og med. Det ændrer jo lidt af processen. For det første er der en mand med dens anden kommunikation med nomaderne. Ikke den egentlig ændrer sig meget, for de har meget stor respekt for kvinder og kvinder arbejder og er ligestillet. Men det ændrer noget med oppakning. Der er en mand, der hele tiden går med en rygsæk på. Og det gør vi naturligt på skift. Vi forsøger så vidt muligt også at holde en hest fri for oppakning. Sådan så der er en, der kan slappe af, have nogen hviledag. Det betyder egentlig Troyer i starten med en mand, at når vi kommer til alt i sin selskabelighed, og nomaderne inviterer os gerne ind, og man skal saltet, og man udveksler lidt erfaringer om vind og vejr. De er meget opmærksomme på, om der er sygdom. Nogle steder bliver man bedt om ikke at komme for tæt, fordi de har simpelthen sygdom.

[00:09:17] Man kan så lidt bange for, de kommer med noget.

[00:09:19] De vil gerne skabe en Jaca, og det er en jungle. Regel derude eller stemmeregler må det jo være. Men der kan man godt se der, hvor man hvor der måske er lidt alkohol involveret i det lille nomadeliv. Der trækker det endnu mere, at der nu er en mand med os. Ikke at vi har noget problem med det. Det bliver lidt mere voldelige i Rusland med nok sige med alkoholen. Men her er det den forskel, vi mærker var på vej.

[00:09:44] Var I klar over, var du klar over de ting, inden de tog afsted? Der var de der såkaldte stemmeregler jungle regler. Altså hvordan tamme nomaderne imod jer, når I kommer frem til nogen, der er der ude?

[00:09:54] Ikke rigtigt, for de er jo kun værter på motorcyklen. Men der oplevede så også den der med, at vi frøs fast midt om sommeren, og der lukkede sig et telt. Og der kom nomaderne jo, der også var frosset fast med dyr og bad om hjælp, fordi vi trods alt lave ting. Vi kunne holde den varme, og sådan er det mig, der skal hjælpe naturen

frosset fast, at der er så stor temperatursvingninger, så du kan tulum den dag på cykel eller til hest eller gående, eller hvad du nu vil. Og lad os sige det 25 til 30 grader og så lige pludselig bliver koldt, og vinden blæser os ned. Og så ved aftenstid, så bliver det rigtig koldt, og så vågner du op midt om natten. Så er der snestorm, og det er midt om sommeren. Det minder om sommer, det kom fra. Sibirien kan give helt hvidt, og den kan man altså godt blive snydt gevaldigt af noget, der ligner.

[00:10:37] Så skrider jeg af sted. Først tog man, så kommer der to og den første rejsemakker, jeg rejser hjem, og så fortsætter de tre fortæller om, hvordan det var at være to kvinder af sted.

[00:10:48] Det er sikkert noget, som har noget, jeg undrer mig over. Sikkert noget som for mange andre undrer sig. Hvordan er det at være derude i Mongoliet? To kvinder på en hest føler man sig sikker.

[00:10:57] Jeg tror i hvert fald skal Kust, men jeg tænker, at vi har nok diskuteret det, før vi tog afsted hjemmefra. Men jeg havde ikke. Jeg har ikke skænket modstand en tanke. Det er nok det store ego, når man først er i gang. Men vi var meget enige om, hvad der var om hvem ofrer hvad. Vi havde lavet en masse sikkerhedsforanstaltninger med sygdom. Hvad nu hvis den ene brækker benet, og man skal ud at ride efter hjælp? Og hvad nu hvis og hvad nu, hvis man efterlader sig en kvinde på stepperne, fordi jeg laver noget? Det gør man så heller ikke med en mand, men han bliver nok næppe voldtaget trods alt. På den måde har vi lavet nogle sikkerhedsforanstaltninger, men jeg synes aldrig, vi løb ind i det problem, de få problemer ville vinde i deres sag. I Rusland var der lidt med tyveri. Det har selvfølgelig også fået den med for store minske flokke. Omkring én, når man har været for tæt på civilisationen. Det skræmmer dyrene. Det er svært at håndtere, og udstyret er for vigtigt til, at det skal spændes eller skades. Og den der med, at folk opsøger hestene eller vil fange dem, eller vi slå på dem, at de kan få mig til at slå ihjel. Mennesket vel at mærke.

[00:11:59] Så det bliver faktisk den. Det kan blive den største udfordring. Du ret hurtigt bliver den største udfordring ikke at mennesker vælger noget?

[00:12:06] Nej, men ja. Mener at de vinder, at de vil Hestra noget af hestene. Hvorfor vil de det? Jamen, jeg tror det er som i Mongoliet var det faktisk en beruset mand, der lige

skulle vise, hvordan tingene hang sammen eller ikke hang sammen. Men de kom altid dagen efter og undskyldte også efter et cuddle slagsmål, brækket næse, og jeg ved ikke hvad. Så blev vi passet op dagen efter af en lille holede ryttere, der gerne ville undskylde adfærden. Så det var jo ikke forkert. Tænkte, at man forsvarer sine dyr med næb og kløer. Brugt eksempel. Ja, faktisk var det andet og mig, der havde gik, og hestene har hoppet på dem siden de har fået bundet forbenene sammen, så de kan løbe væk, men kan være i nærheden af os. Og jeg tror, vi gik og diskuterede i landet med et kort og hvad nu? Og ændringer var meget optaget af det, og der kommer der en rytter, og det er da også fint nok. Men der kommer også en til, at han råber og skriger, og vi tænker, at han mangler et eller andet. De kan ikke lige forstå, hvad der sker. Så hopper han af hesten, og han er en meget stor mand i forhold til, hvad vi ellers har mødt. Og kaster sig over hingsten og begynder at slå på den og vride den og alle mulige. Og dyret er fuldstændig perpleks og har benene bundet sammen, så den begynder at løbe væk fra ham. Hun røg i totterne på den mand, der bliver til med regulære slagsmål, som blev regulært slagsmål, tager danske kvinder på med ind, og den næste fyr, der er hans ven, fik også en. Det kan man læse her. Hvor er det da fedt, men det kommer de jo undskylder dagen efter. Villa har været fuld. Han vil bare ridetur på den hele. Så skulle han vise, at han har styr på det hver.

[00:13:37] I Prager ligger roten Lenne uden for meget civilisation, altså ikke alt for mange mennesker I opsøger det ikke. Det er vel det os noget, der kan forvirre hestene. Men jeg forestiller mig, I møder ret mange nomader, folk der der udposter, men som også bevæger sig.

[00:13:54] Vi møder nomaderne i rejser. Altså når de rejser fra A til B, og de rejser den modsatte vej. Også fordi vi søger op mod kulde. De kan gå hen mod Sibirien, og de fjerner sig fra de områder, der er græsset ned, og det er en god måde, der får at vide, Hov floden er udtagede, eller der ligger mange døde dyr på den vej. Hvorfor gør der ind i det? Har det været for lang rejse, eller mangler de noget? Er det sygdom? Og på den måde får vi også lagt ruterne om. Faktisk jævnlige vil jeg sige fordi, at vi møder de her rejsende. Nomader, der kan advare deres mænd, kan få en fornemmelse af, hvad der ser, er, hvad det er, der venter os om naturkatastrofer osv. Der er en naturkatastrophe, men den oplever vi. Vi ved det ikke. Vi står jo midt i den. Vi oplever godt nok, at det hele er meget barsk, men man ved jo ikke bedre, når man er vant til det. Og så møder vi mangler mad der fastlægger de rykker over tre fire gange om året. Der bliver man altid

inviteret ind eller lige udvekslet eller og jeg er så den. Men på et tidspunkt tænker jeg Okay, dyrene kan overleve. Det er smart. Det bliver smadder kold, og jeg har al mulig fansite rejser udstyr på. Men det er nok, når det bliver de der minuttal 40 50. Det bliver lige i tvivl om, og selv når man kigger på maden, de går jo rundt i fåreskind eller i landet, så havde hele tiden en fornemmelse af, at det er skønt, at man kan spørge, om man kan købe af hinanden. Der er steder, hvor pengene ikke er relevant. Men så kan man bytte. Jeg giver gerne min mundharpe væk for noget tøj eller lignende.

[00:15:22] Mikas man kan få den hjælp, man får brug for nu er sat i, står midt i en naturkatastrofe, jeg ikke vidste, at jeg gjorde det. Hvad? Hvad var det for noget?

[00:15:29] Det var vinteren. Den vinter var altså ekstra barsk end normalt. Venter den første vinter, vi kommer ind, er der et, hvor der da er vi oppe i Altay, og der er det minus. At jeg tror, når vi går rundt i en dagligdag, hedder vistnok minus 25 og altid er af jord.

[00:15:46] Superstjerne er afslag på grænsen mellem det nordlige Mongoliet og Rusland er Sibirien. Er du sidste år med den, du kalder naturkatastrofer? Hvad betyder det?

[00:15:56] Det betyder bare, at jeg tror, de klarer den for sult i Mongoliet, så den er ekstra hård, og det noget med hver syvende over sågår. Bryder helvede løs, og russerne sætter gerne hjælpe til de egne også uden for deres eget land, fordi det er så ekstremt. Det var så en af de ting, man kunne. Måske godt bande. Det kunne jeg jo have læst op på den slags, man anede ikke eksisterede. Omvendt kan man også sige Hvad kan jeg gøre ved det? Jeg overlevede overlevet, at jeg bare havde ekstrem kulde. Det er ekstrem kulde, og det har været en ekstremt tør sommer. Den ekstremt tørre, så var det mærkede vi undervejs, fordi der var jo ikke vand. Der hvor vi troede, der var vand. Vi har også redet, hvor vi tænkte, hvor er den sø er? Vi står på bunden af den enorme.

[00:16:34] Og hvordan beskytter man så? Må du ikke kunne få hjælp til at få ekstra tøjet? Hvordan beskytter man dyrene?

[00:16:39] Jamen, det har jeg går ud fra, at de gjorde. Prutter deres pels. De skal ikke have sko. Den natur dyr. De er vant til at tulle rundt. De er dipol chappell, så de kan klare den, lyder det. Fra plus til minusgrader, og det kan de håndtere, og de bruger alligevel en uges tid på den Appels bjergene opbygget. Det, der er vanskeligst, er, hvis de radmager, når de bliver iskoldt, og det var de ikke. Men de skulle nok have haft lidt mere sul på kroppen. Vi oplever faktisk på et tidspunkt, der er slagtet en Jacobsen, og det er så også en af de igen, hvor jeg lærer noget nyt, hvor den ene hest, han går hen og spiser maven på Jacobsen og står syltet ind i blod. En hest er altså vegetar.

[00:17:17] Var Jeg var nok overrasket med den spiser jo selvfølgelig det samme som Jacobsen.

[00:17:22] Så der tænkte du hvad der tænkte du den? Den forbereder sig på at få lagt noget fedt i den, så den er klar på det.

[00:17:29] Faktisk gik jeg faktisk lidt i panik og tænker uværdige sygdom og så noget blod. Hvad laver du? Ikke et offer, og han er for tynd. Han mangler noget, han søger, og vi er her, hvor det er kritisk nu.

[00:17:40] Den venter, der kommer der, og du siger, at I står midt i en naturkatastrofe, som vi ikke rigtig vidste var undervejs. Er I R? Er I bange for, at hestene ikke rigtig kan klare det alligevel? Ved godt, at de er født og opvokset i den natur, men hvis noget kommer pludseligt. Hvordan passer så på dem?

[00:17:58] Vi skiftes til om natten, for eksempel når det er så bidende koldt. Så står de med næse mod næse, fordi det gør de altid. De vender ryggen mod vinden, og der går vi faktisk ud og skiftes til at gå rundt om. Flokken går rundt og går rundt og går rundt med en hest og næste hest og næste hendes for at holde dem i gang. Og så laver vi nogle gange også den der i smugleren. Altså med sneen dækker den op, så vi har i siderne. Vi prøver faktisk på et tidspunkt ind i det hus, hvor i Rusland med de gamle huse, der står os noget, som de vil. Men et husk at vide, at første gang jeg køber Harvards, synes jeg er bare så dygtig. Men det er jo lige før, heste er lavet spøjse.

[00:18:35] De har heller ikke var det Akbari, der hedder Du har vel aldrig været en haj? Det var også noget underligt. Noget er jeg jo godt til mig holdt om de der møder med

nomaderne. I opsøger ikke folk, men vi møder dem alligevel. Hvordan? Hvordan? Hvordan tager de imod jer?

[00:18:49] Jeg synes, de tager godt imod os. Så når jeg hører det der musik og strubesang, så ser jeg en masse billeder forfra med børnene, der rider ud over stepperne, og nogle børn, der bare sidder og eller. De driver fåreflokke og geder i flokke, og de kommer til egne med kameler og os eller en flok kameler, der følger efter os og en mand ved barn og den flok verden. Så er der mennesker i nærheden. Men det er alligevel sjældent at gå mere end 3 4 døgn uden at se et menneske eller andet sted til hest eller rensdyr.

[00:19:19] Og lige nu nævner du selv være strubesang der. Jeg ved ikke, om det er helt tilfældigt. Måske ikke, for du har faktisk sendt mig noget musik. Jeg har bedt om at sætte mig musik, som på ingen måde kunne sætte os i den der stemning, der er, når man møder nomaderne, så det skal vi lige høre engang er.

[00:19:57] Ingen rige over. Der.

[00:20:41] Så kommer jeg ridende over steppen og kommer ind i en nomade lejr, nogle andre har været på rejse, har slået lejr, så kommer jeg ridende. Kan du fortælle hvordan vi blev taget mod grænsen, er et eksempel på, hvordan det var at bede.

[00:20:55] Men lægger man tit, når man ser dem på afstand? Man kan næsten se 100 kilometer over, når man bare har det der. Undskyld, totalt åbne land. Men der kommer de gerne ridende imod os. Oftest er det faktisk kvinderne, der går hjem og laver et eller andet tørrede ost eller arbejder hjemme, som vinker os ind, og børnene rider ud efter os. Foregivende os ind til dem. De er nysgerrige, og de skal have nyheder. Og det er meget den der igen med nyhederne om, hvad der skete ude på stepperne, fordi jeg tror, at det er en radius af 30 kilometer, man trækker sine dyr rundt fra sin bopæl for at finde mad. Selvfølgelig afhænger regnen og oftes af lejren jo tæt på vand, så man ikke skal bruge for langt. Men derudover så ved vi jo ikke, hvad der foregår. Og så bliver man som inviterede indsatte garanterne man nu havde jeg så noget rolig tobak med eller pibe tobak. Det synes jeg godt nok var morsomt. De flystyrkerne Corsica. Det har de lært et andet sted fra. Det var nok en overraskelse for mig, for jeg tror, det var noget, man kunne byde på. Det ville gøre noget, men jo, det lykkes da også at få tilbudt en

cigaret i halvdelen af bilen og så hulemand i det papirlap af slagsen, hvor viden skal kunne udveksle nogle ting. Hvordan var det oftest her med tobakken, der var lidt enten et problem eller positiv.

[00:22:11] De vil gerne vide, hvordan der ser ud på steppen, fordi de kommer derfra med hjerte på vej hen. Men hvordan kommer I det?

[00:22:17] De har slået de her Ewert op, eller de her har jeres dildo i snor i runde telte er, at man sidder på gulvet i en lille kreds, og man bliver hilst velkommen. Nogle gange får man gerne hoppe med, og der er også nogle buddhistiske traditioner med, hvordan man overrækker lykønskingen og så videre. Men man drikker meget det her salte, og det er jo skønt, at jeg føler lidt, det er. Det er at stå ved det vand, vi finder noget. Nogle gange får vi ikke lige rensset vandet og sådan noget. Her er tingene kogt op. De giver os lidt energi. Det er rart med det her møde og høre, hvad er det, der sker? Det er vidunderligt at se de gamle mennesker, og så blev der slanger. Bliver der en engang med hjernemasse, er jeg vegetar. Det gik ikke så godt med alle de her food hjerner, jeg har fået serveret hver dag, og jeg troede også buddhister, at de holdt sig for kødet med det. Så ikke helt så noget Ejbys, at det rigtige slagter tittede, for ellers tilbyder de sig det. Hvis de er slik, de kender, nå at give nogle karameller, og det var også fordi det svært for mig, for vi kan huske rørende møde med en gammel dame.

[00:23:23] Hun er meget deform med hende, og jeg ved ikke, hvad der var overgået hende om tisse-mænd af slid. Eller hun er født med det som mystisk Gud, og at hun ville give mig noget, og hun blev ved med at calow, og så peger hun på min vanddunk. Og sortere den kan jeg desværre ikke undvære. Jeg ville ved Gud gerne gehen den, men for hende handler det om at få lov at prøve at drikke af den. Det fik hun selvfølgelig lov til, og så ville hun dele en pakke kiks, der var fem små kiks. I dag ville hun dele med mig, og det var som alle de største og noget de skybar var. Var hun så holdt på dem? Her er de dér kiks. De var fra 1904 altså og smagte på, at det var et stort øjeblik for os begge, og for hestene blev hestene tilbudt det samme som Annika, selvom pløkke i jorden.

[00:24:07] Og så er der også nogle, der kommer med noget mad til dem.

[00:24:09] Nej, det kan man ikke. Nej, og man må heller ikke sætte dem for tæt på hinanden igen med sygdom, eller hvis de begynder at slå hinanden. Til gengæld er der jo meget stor opmærksomhed på vores udstyr. Vi har amerikanske Saddler med, som er letvægt og Sónar, og igen fordi vi ting skåne hesten Tryg, og alt har været belastning og så videre. Og jeg vidste heller ikke lige helt et hovedtøj eller bare læderrem. Hvad skal jeg egentlig bruge? Men jeg har valgt at tage et bid mad, som er tredelt. Det er måske lidt nørdet det her, men hjemme i Mongoliet laver man bidet selv, og deres egen stjerne putter ind i munden på Hazen. Og man har det rigtigt skarpt, fordi det er håndlavet, hvor vores er noget mere industrielt, og der er både smag, stensætninger, og der er en anden vægt. Vigtig Ahlul underlig for at skåne dyret. Det var vi meget optaget af mongolerne. Til gengæld synes de, at det var uforskammet. Var mola dyr drikke vand med noget i munden? Der lærte jeg, at nu er jeg dyreplageri. Okay, godt så Sabadell den. Der har vi nogle ting, man kan lære hinanden, og det var faktisk ret interessant med dæksten.

[00:25:08] De bliver overrasket over, at nu kommer der nogle. Udlændinge på hest. For dem er det normalt, at folk rejser på hesten der hvor den vandt.

[00:25:16] Jeg tror det system har det med at diskutere unormal. Vi bor i telte, og der er en underlig gevækst. Det var så interessant, at de fandt ud af, den var vandtæt. Men de synes jo generelt var det synd for os, at vi ikke havde flere heste. Er det virkelig Fatimas? Det er en virkelig fattig mand med ferierejsende. 5 er her. Engang fik jeg tilbudt et barn, fordi den dame. Hun havde kun en hest, og hun havde mistet sin mand, og fårene var begyndt med syge, og hun ville ikke kunne passe barn. Så giver hun barnet væk, fordi jeg trods alt rigere end hende, selv om jeg er fattig.

[00:25:47] Det er dermed de fem højeste.

[00:25:48] Hvordan kom du ud af den hjem med stortudende og city kan jeg ikke se mig aflive mig, så jeg kan jo ikke tage et barn. Jeg gør ikke rede, men det var da jeg får det hjem. Jeg kan ikke sørge for den alt for lille. Man kan ikke gøre noget job. Det havde været en rimelig stor diskussion, om den er med. Så er det mor, mor, Hanne. Hvad nu hvis den dør? Mette sidder i spjældet med et dødt barn. Altså, det var jo fuldstændig håbløst. Det er skørt. Det er altså lidt skørt.

[00:26:15] Det der ligger fortalt, så kommer I op mod Rusland. Det er blevet vinter, og det er noget med en ret dramatisk passage ind i Rusland er. Jeg ved ikke om for foregriber rejsen, men det synes jeg. Så vil jeg da godt håbe lige have tingene mere i Mongoliet, da Maceo nok så I skal ud, at I skal ind.

[00:26:36] Og ja, og det er nogle mærkelige papirer. Og hvordan gør vi det her? Hvad jeg jo ikke ved, fordi jeg faktisk ikke kan sproget særlig godt er, at der står slagtedyrs på mine papirer. Danske slagtedyrs gør jo livet meget kompliceret. Der er hverken den ene eller den anden hest er dansk, og den iøvrigt ikke skal slagtes. Men uanset så vil russerne ikke have rider igennem, for der er noget, der hedder ingenmandsland, og det er en distance på cirka 30 kilometer i bjergene. Den må vi jo yde, så det sådan er mænd. Men hvad gør vi så? Det ved helt oppe at flyve. Nej, men så vil russerne sørge for, at der kom en lastbil, så der kommer en kold lastvogn. Og han er helt uforståeligt, den der snakker chauffør. Han aner ikke, hvad han skal, og han synes, at det er noget pjat, og det er en åben lavet bil og dem af jern ladet. Og Anders, som er med på det tidspunkt. Han går straks i gang med at få lavet en lille rampe, så dyrene har noget at læne sig op af. Eller hvad med et rækværk ved siden af det her? Og så får vi så læsset den også med alle mulige mærkelige foranstaltninger, fordi der jo ikke lavet løber håbe op på denne her lastbil. Men det lykkes, og vi får lokket dem, fordi de er meget sultne. Så der ligger ishøy på bilen. Vi går i gang. Hvad vi så ikke ved er, at der er en masse grænseposter ude i de her bjergegne, og vi skal stoppe hver post og godkendes for at køre videre. Og chaufføren har jo en masse vanskeligheder. Vi har nogle vanskeligheder. På et tidspunkt punkterer lastbilen selvfølgelig også. Det skriver skete. Skal vi så overnatte derude i en i en gammel skurvogn, og der står Niels Tinsoldaten og siger, at vi skal være der, og chaufføren skal blive hestene og chaufføren spørger, om ikke vi kan bytte, for han har ikke forstand på heste.

[00:28:13] Han ved ikke, hvad han skal gøre. Vil de sige, det er så koldt her, så virker lastbiler været stoppet, så de skal lave bål under den, for olien fryser til så dessen. Helt så rart, og så er det dem, der selv er. Da vi kommer ud om morgenen, der ligger den ene hest ned, og jeg er så følelsesmæssigt reagerer ved, at det her skal overstås. Jeg bliver nødt til at aflive den. Jeg frygter, den er død. Jeg tror, at fangsterne er ved at dø og deres, så det må jo gøre en ende på det. Jo dyrplageri, spørger soldaten, der er bevæbnet og med må låne hans gevær. Og han forstår situationen, og han giver mig sit gevær. Overraskende nok vi jo egentlig bliver betragtet som fjenden. Reagerer Anders

heldigvis meget, meget positivt med det godt, selv om han ikke vil have lov at være sammen med det dyrt øjeblik. Der må være en anden mulighed, og han lægger sig hen over hesten, som begynder at rase, og så pibler blodet ud af hovedbunden, fordi den afslører modnet alt det jern, der er væltet rundt. Det lykkes faktisk, og det er enormt glade for, for jeg vil faktisk skulle den. Dag var det jo noget med at lukke af for sig selv og blive iskold. Og du skal bare. Det går ikke det her. Vi får den hest læsset ned af bilen og dan og løfter hele bagklappen, som er stiv op på et stort træ, har fældet travellers, hedder landgren noget træ. Og så kommer nogle soldater og hjælper. Så går vi rundt og løfter dyret, mens vi banker gang i den backpar.

[00:29:35] Han kom til at gå af hesten.

[00:29:37] Han kom til Manchester ved overlever kværke, og den har med på resten af rejsen kommer med hjem, og det er især soldaten kunne gøre ved det, bortset fra at han græd af glæde. Det var at tilbyde mig halvanden liter øl stående i minus 40 grader, være glade for den irske gopher for halvanden liter øl var det, han havde ved hånden. Jo, jeg havde det rigtig skidt med det.

[00:29:55] Men I kommer, så er det jo en absurd situation og stort 30 30 meters ingenmandsland. Og sig selv.

[00:30:01] Jeg er altså selv ude om det. Jeg er i gang.

[00:30:02] Er en lastbil med braste illusioner lidt om, at I har gjort sig forhåbning om at kunne rejse som de gamle opdagelsesrejser? Man har været vant til at kunne rejse, hvor man nu var i verden med hunde.

[00:30:13] På kameler, på heste og nu vej. Nu har jeg stået på heste, og så er der en menneskeskabt grænse, der siger, at det mål ikke er så frygteligt for under hvad kommer der nu til at kunne ske? Længere fremme på rejsen. Hvis I bliver stillet.

[00:30:27] De dyre ting er både over, fordi jeg tror konklusionen her er uenig. Det her burde være den sidste meget bøvlende grænse. Jeg havde en forestilling om at tage den gennem Balder Rodes måske Polen, og den ændrer sig så den tanke, at man på daværende tidspunkt står jeg og tænker. Der er vi tættere på noget lidt mere civiliseret.

Russeren er jo meget civiliserede mange steder, men siden udmagrende af Sibirien, hvor de er vant til at se en sjælden kineser og messen, mongoler og i øvrigt fragte kaffe over Color, kan jeg godt forstå. Det er det svært, for der kan slet ikke håndtere, hvad det er for nogle. Så jeg tror på det. Men det næste der sker, det ved rent faktisk, kommer ind i Rusland på den her lastbil, da de stopper ved den endelige grænse. Og så spulede de os i iskoldt vand. Altså sig stå der og blive lige stivfrosne med dyrene, der også panikker. Og så gør det jo ondt, fordi det er virkelig koldt. Altså, vi prøver vi stadig ikke på at lastvognen. Det var sådan lidt en okay. Det bliver svært det her, men folk, der gjorde det. De mener, at man er mand, kan have en masse sygdomme, når man kommer fra Mongoliet, således at den lettere kan synke det her, og jeg ville kunne tisse en sikkerheds skyld. Så ja.

[00:31:37] Det er også måde at gøre det på. Hvordan blev der komme ind i Rusland i forhold til den lange rejse, jeg haft til Mongoliet?

[00:31:43] Det er så det faktisk lige så smukt. Jeg sige, der er mange smukke steder i Sibirien. Absolut. Men der er en anden menneskelig tilgang. Der er en lidt mere tvivl om du er god eller dårlig. Og når man så gerne vil hjælpe som roser, så tilbyder de os jo et hus. De kan ikke forstå, at adskillelsen fra hesten.

[00:32:02] Det kan det ikke. Det er ikke noget, der skal ske. Det bliver de lidt stødt over nogle mennesker, jamen jeg vil i hjem, lektiehjælp, dækken hjælp.

[00:32:11] Vi vil gerne være sammen vores Hästens I samle det, og de skal ikke af sig selv, og der kan jo ske alle mulige, sagde God for min hesten lige mandag der.

[00:32:19] Hvordan vil du nu glæde den der symbiose jernhestene? Du siger i klap og slås for hestene og deres ansvar.

[00:32:25] Det bliver som hjerterum bestemmer man jo ikke bare ikke sammenligne børn og dyr. Men det bliver lidt den der beskyttertrang og vel vidende, at nu har heste lært mig så u endelig mange ting om overlevelse og hvilken retning og hvorfor dit og dat og rangordnet en flok og og og vi har præsteret at sove sammen med heste og ulve flokke. Sassen helt imponeret over alt. Hvornår er et rovdyr, et rovdyr og hvordan? Hvordan ved du det? Hvordan taler de sammen? Og jeg betragter mig selv som et

rovdyr. Men jeg kan faktisk kunne forsvare mine heste mod mennesket og menneskets opfindelser. Dette er den eneste effekt, jeg har her.

[00:33:03] I er blevet en jubi blevet en flok fuldstændig fuldstænding, og jeg har lært at reagere enormt umoden, kan man sige.

[00:33:09] I hvert fald set med menneskelige øjne. Fordi at jeg bliver. Jeg bliver bange, og jeg bliver forvirret, og det bliver jeg mere og mere, fordi jeg er faldet mere og mere ind i den der stilhed balance, som bliver forstyrret konstant.

[00:33:22] Jo tættere på Europa vi kommer, at han kom det bag på dig, at Breivik kom så tæt, at du tror, der kunne være lidt mere distance, jeg. Jeg er chefen på ekspeditionen. Det er mig, der styrer dyrene.

[00:33:34] Jeg havde jeg både år med. Jeg tror, jeg havde ikke troet, det var muligt, at jeg havde ikke. Jeg havde ikke.

[00:33:41] Jeg havde ikke. Jeg tror ikke jeg havde. Jeg vidste ikke, at det kunne lade sig gøre. Jeg vidste ikke, jeg havde den side.

[00:33:47] Reagerer de andre rejsemakker ligeså godt?

[00:33:50] Jeg er som nok mest af Anders, fordi han var der i længst tid. Og man kan sige meget med de andre på holdet. De har nok ligget i den i det øjeblik, man kommer ud og møder sneen. En underlig heste symbiose, som jeg tænker, kan jeg leve med et stykke tid. Det bliver vanskeligt. Der tror jeg nok, at man får en overraskelse. Det kunne jeg godt forestille mig også. Og selvfølgelig også. Det har nok heller ikke været rart at komme ud som skifter rytter og så se mig stå og jeg. Jeg vejer 47 kilo, og knoglerne stikker ud af huden og ned med sin r-leder. Der er jo ikke sige ikke det, man skænker en tanke, når man er i det. Alle de der ting, der tror jeg først, man møder, at man møder forskelligheden, når man er ude af den. Jeg ser den ikke akser. Du spørger tidligere også, om det er mig, jeg tror, heste kan overleve. Det ser jeg faktisk først på nogle billeder flere år efter, hvor jeg tænker hold. De er simpelthen så tynde, så det dyrplageri.

[00:34:42] Det går langsomt mens vi var sammen. Det havde måske ikke set den fra hasdingske.

[00:34:46] Du siger, du kan beskytte hestene overfor mennesker. Følehorn kan beskytte dig selv og overfor mennesker kan du, skal du ride igennem Sibirien og som kvinde hjertets asiatic.

[00:34:58] Det er sådan opfatter jeg det en del at være sammen med en mand, fordi han igennem hele verden. Det er en fejl, og det må vi sådan lige gå lidt fra hinanden eller sådan et skifte igen. Os noget der synes jeg nu alligevel. De russiske mænd er meget søde, men man skal være meget konsekvent, og vi gemmer os, fordi alle. Så kommer de ud og vil fejre, at du er her i Mongoliet. Der bliver du inviteret ind af nomaderne, og det er hyggeligt, og vi elsker hinanden. Underforstået Vi har noget sammen. Vi lever på samme måde i Rusland. Der bliver du ikke inviteret ind, fordi du står med den her hest. Der kommer vi ud til dig i skoven om aftenen med en hel masse vodka. Og nej, hvor er det sjovt, og vi har musik med, at vi laver en kødeligt. Det er bare ikke sjovt, og dyrene bliver skræmt til, at det bliver, for vi er virkelig bange. Hvad er det? En hel del helt forstyrrede det billedlige. Men hvad gør I så, kan jeg sige. Ja, vi ved fra min religion. Bum. Jeg drikker ikke. Jeg spiser heller ikke. Jeg er jo at holde op med at lave farvel til. Forstår forstå det. Det gør det faktisk blæse så lidt efter, som er okay. Jeg tror, jeg tror også, man har en udstråling og et virkelig et issue med komik. Du dør, hvis du kommer for tæt på. Altså, der er en grænse på ingen måde at nogen andre indiebandet er du?

[00:36:12] Er du lidt ærgerlig over det og tænker, det er dem. Der må også lægge nogle fantastisk mange, måske smukke, smukke og rørende og livsbekræftende måder med mennesker. Men fordi netop er på hestene, så bliver de nødt til at sige ellers tak.

[00:36:23] Det vi gør vi med dyrene, siger I. I kommer til at finde naturen, rejsen med dyrene på den ene side. Men vi bliver også nødt til at sige nej tak til hverandre.

[00:36:33] Netop fordi er på hesteryg er ja både og fordi jeg synes jo, at vi mødes. Jeg ser nogle af de mennesker den dag i dag. Vi møder en eller anden russiske direktør kilde, der har al mulig livvagt firmaer og render rundt og skyder os noget. Og det er det jo nogle af hans folk, der var på træning, der har set os i skoven, som bliver den kontakt

etableret. Og han er i virkeligheden en fin mand på bonede gulve. Han kan nærmest tåle at blive beskidt. Ham møder jo trods alt, og det er faktisk på grund af heste. Det er faktisk lige præcis det, der er anderledes, og det kræver styrke. Vi møder nogle nogle studerende unge mennesker, som spørger, om de må reduceres i en periode. Det er meget lærerigt, at for at høre noget. Nej, politik og hvad for den forholder de sig og efterfølgende lægger skriver breve. De unge mennesker også lidt nemmere rent spillemæssigt i Rusland, og nogle kan jo prøvesmager. Ja, da går de jo bare mere sig på vandring. Og der er russerne også et helt andet folkefærd heroppe, og de kan godt finde ud af at bevæge sig. De kender deres skove, og de kender en masse ting, de henter i naturen, og vi hører også den her historie om, at de ikke får udbetalt løn hver måned, og folk er fattigere, når de giver os noget. Den med at få lidt mad med på vejen. Jeg har aldrig mit liv spise meget, hente marmelade Assa Hue have, og det vælger jeg at rejse. De har Shermann. Hvad blev hindring er, at det altid er marmelade og glas, Steff og I helt hedder af.

[00:38:07] Jeg.

[00:38:13] Jeg.

[00:38:23] Der overrasker dem mest på sin rejse. Jeg ved godt det måske er store spørgsmål to år undervejs, men hvad overrasker dig mest? At være af sted så lang tid på hest.

[00:38:34] At mit eget spejlbillede. Det overrasker mig mest, hvad jeg er for et individ. Og det overrasker mig også, at der faktisk findes så mange søde mennesker. Det tror jeg aldrig nogensinde sinde var gået op for mig. På anden vis. Og det er de der, de rørende historier.

[00:38:55] Altså dage, men det er sjovt, du spørger du til søgere sted på hesteryg, for vær ude i naturen og lægge afstand af menneskene. Og så bliver du alligevel taget godt imod de steder, hvor du ikke kan komme udenom dem.

[00:39:04] Er det en myte? Og det overrasker mig virkelig også, at jeg selv kan tage imod det.

[00:39:11] Men når noget er.

[00:39:14] Jeg savner jeres, spørger de fleste af ærligste om den aparte her podcast har stemt om hvem der måske hvem var værst, fungerer som som rollemodel for dig.

[00:39:21] Hvem de som der har brudt nogle mure ned. Er der ikke noget af mode, som du har lade dig inspirere af endnu inden du er taget sted? Her er der nogle, som ligesom den måde har Hamel og har nogle historier af nogle personer, der har kunne ligge i bagagen, som du har kunne kunne bruge.

[00:39:42] Ja, i virkeligheden som blev det, er jeg blev meget inspireret af Mongoliet, fordi jeg. Det kan man ikke sige. Men jeg fik en blodprop for mange år siden med det kærlighed, og så skulle der ske noget til sin mor. Husk nu lige at leve dit liv, fordi du er ung mor. Jeg læste en tegneserie, og den tegneserier var også lidt donkeys karan kriger agtig som barn. Der er kommet Hildetand der, andre er det for noget. Og så som voksne er en læge læse om Djengis Khans Sysselmannen. Han er en én, han har været dygtig med heste. Han har set nogle ting for dyrelivet. Han har redet i formationer, som fugle flyver. Han har brugt de forskellige trækfugle, og sådan har han kørt sin krig, fordi det foregår til hest. Han. Han er ekstremt gennemtænkt, naturmæssig, den mand, og det beundrer jeg altså virkelig godt, at han er en krigsherre. Han har slået masser ihjel.

[00:40:31] Hvad mener du trods alt om en person som mig resten af verden frygtet?

[00:40:35] Ja, med god grund. Er simpelt hen, og det er lidt den samme måde, det er med sig selv af. Ja, jeg har der. Jeg havde da i min vildeste fantasi heller ikke forestillet mig, at min lille hest flok, når nu den fungerede endelig. Og dem vi var en flok. En hest skærer benet. Det bliver bange. Der sidder de fire andre, der slår ham ihjel. Han skal ud. Jamen hallo, vi elskede en anden 15000. Var det som sådan, var det bare? Det kunne jeg jo ikke forstå. Det er lidt den samme. Man kan frygte Djengis Khan med god grund. Han brændte byen af i sporene, kan sløret for den næste, for de er gode og rystede det.

[00:41:09] Luk røven. Kom nu, kommer det. Han havde trods alt en hær af soldater, der primært levede af deres heste. Blod er ham, som jeg husker. Historierne er Adsersen. Her må alle jo har frygtet.

[00:41:18] Og er så, at de gør det den dag i dag. Jeg hoppede spiller på noget, og det gør man jo selvfølgelig, at man står med bogstaverne i en flod. Flere ting. Og jeg skal lige vaske slet ikke noget med sæbe. Men jeg skal bare Lancome, hvorefter alle kommer farende værn mod det vand. Altså derude. Der dukker mennesker op. Rottehullet Hesten IK. Det er TEDx. Karan skrider. En kvinde må ikke betræde det, man nok kan se. Tænk Asta lavede jeg så min første død for selv om det 900 år siden. Så så er der altså hans blod, og det er hans kreeres vand.

[00:41:49] Ofte ville det vil ligge tilbage til Rusland og jeres skolegård mod vest er. Og jeg er ikke helt sikker på hvilken vej jeg ved, hvad der er til dig.

[00:41:57] Der bliver lagt lidt om, fordi jeg bor alt for mange penge på sortbørs. Der skal bestikkes myndighederne med. Så vil de have blodprøver som en idiot, og hver gang man kommer ind. De har jo, ligesom vi er kommuner i Danmark har de også nogle opdelte områder. Der skal man have sin dyrlæge papirer i orden. Altså man skal vi Tegnér godkendes for at gå igennem, og det er klart det smittefare, vi snakker her. Så da afleverer vi så en blodprøve. Det vil sige en, at vi skal skilles. En af os skal til byen, eller vi skal finde nærmeste landsby, hvor der er en landets kvægdrift eller noget. Så det er en veterinærer. Det begynder og bliver rigtig problematisk, for der skal jo, som han betale mig fra. Jeg vil nok bare skrive vores papir. Hvem gider du overhovedet kigge på? Så lige så få indholdet hurtigere og så skal betale penge. Og derfor ændrer vi rute og dropper Hviderusland Polen. Så går vi op mod Finland, og hvor I bare har lerkrukke, så vi se, hvad sker. I Finland synes jeg, at vi skal til Sverige eller Danmark, eller hvordan vi gør det. Men det er simpelt hen, at økonomiske onde er det lige pludselig drejer lidt op af og dine rejsemakker der med.

[00:43:04] De er også med på det her i. Vi ved ikke, hvad tidsplanen er. Vi ved ikke, hvad Højsangen er.

[00:43:08] Det er det sådan, det kan gå, og vi har hele tiden der altså et at sidde stand by i tilfælde af ulykke nu. Den ene var ansat i politiet og havde fået tilladelse til. Sker der

en katastrofe? Bum! Skal du være væk i tre måneder, indtil vi ser nye lys, og hvem der ellers skal være assistance. Og sådan vil det jo også være, hvis hov! Den trækker ud. Eller når hun entombed samerne med sin mongolske heste. Sådan er det jo ikke.

[00:43:32] Men når I kommer længere over i Rusland og Vest Rusland, er der mange flere folk, der bor og flere byer os. Nok kan jeg stadig ikke navigere udenom det, ikke rigtig af sig.

[00:43:41] Der er det. Som noget mere begrænset bor faktisk også folk ude i deres skove. Og så er der landbruget og sådan. Men det er hyggeligt. Nok fordi det man kan sige du Frede Sleepers modtog en dame, der ude at lufte sin ko, som andre mennesker i Danmark ville lufte deres hund til rakterne om byen Alheden. Men hun gav ikke noget, gik jo en del af hinanden lige pludselig.

[00:43:59] Nu er det det, det handler om, og hvordan reagerer de folk på, at kommer der nu trods alt langt væk fra fra Mongoliet og dens også sibiriske højland og snaver, hvor jeg rejser mig lidt på hest på samme måde som de kigger?

[00:44:11] Gerne skeptisk, og det er jo klart. Man kan ikke identificere, hvor vi egentlig fra. For det første er hestene små. Nu er vi altså i Rusland, hvor man er begyndt at have høje hest og ikke ponyer. Da vi koldt er gået ind i den europæiske del af Rusland, vel at mærke. Og vores påklædning gav os, hvad er det for noget? Og vi taler faktisk ikke russisk. Jeg kunne sagtens ligne en russer. Det bliver i hvert fald tit betragtet som mig. Da jeg så svarer i øst og vest, så ved de godt, hvor galt den er gal med.

[00:44:36] Men ellers er de søde. De skal lige se os an.

[00:44:41] Og da det jo den mest mænd man taler med, er det ikke meget der bliver henvendt til det, der er blevet anrettet fra, skrevet med kommunikation det og hvordan jeres interne team eller hvad kan sige ja. Jeg synes, vi var et rigtig godt makkerpar der altså vi havde.

[00:44:57] Vbi havde sin Mac god rollefordeling os med, at det er mig, der har mest erfaring med heste, og han laver en hel masse undervejs. Han er enormt dygtig med sine hænder og kan bygge ting og gøre ved. Vi er begge rimelig stille og rolig og så

ikke. Den ene har ikke behov for at synde mere end den anden, og vi stoler på hinanden, og det er det vigtigste. Og så har vi lidt den her soldater genet Vito ud i to VM slutrunder. Men en ekstremt tager mod os. Gøre som han har rejst helt vildt meget, og så han har opstandene.

[00:45:27] Sådan er det gået forfærdelig hurtigt på sin hest. Jeres andre heste på slæb?

[00:45:31] Ja, ja og vand. Vinteren var over os meget mere god, for det er umuligt at ride. Du sidder stille og lidt tungt, og de falder i sneen og maser. Du er bare i bevægelse, og det ene, dette handler. Og det er det, der er rart. Og er det var at der fik mad til hesten. At det har været svært. Og igen det der med. Som jeg så billederne, tænkte Gud, det vil styrke. Har vores hold, når tønder amersham fuldstændig afpillet og ved os. Jeg kan dog det skrevet med dagbøger op til flere gange når han igen spisen. Hestepærer? Ja, det klarer. De kunne ikke få andet valg. De spiser såmænd deres egen afføring, og det egentlig ikke helt unormalt. Men igen er det ikke noget, jeg ser synderligt tit i Danmark. Og i Rusland der er jo meget mere med end de har høstet, og de har kærne altså afvejer og bygger hvadsomhelst til deres dyr. Og lidt efter lidt begynder heste at finde ud af det, og det kan man godt spise. Men det er fint nok, at de ikke spiser så meget af det. Men man kan også blive syg som heste at spise for meget. Så jeg har det sådan lidt. Jeg tror, vi skal holde os til hovedet, når vi kan finde mad.

[00:46:33] Det her er så lyver historien ikke foran, når man begynder at komme ind. Hvordan er det flere folk tænker, hvis Rusland folk har hørt om én der kommer altså oven på en hest langvejs fra. Jeg håber, at nogen kommer ud for at ride med jer at så der kommer et lokalt fjernsyn med en anden.

[00:46:48] Hvad det er der, det er der faktisk lidt af uden for Sankt Petersborg, der kommer som lidt lokal tv eller radio. Tror måske endda det var mig, der kommer som lidt medie halløj på. Og det er fint. Det hjælper jo. Det hjælper jo også mod den, der bliver overfaldet en dag, fordi nu er vi så tæt på noget. Civilizations vil godt mærke, der er mange andre typer mennesker lige pludselig. Man kan så sige for dem er en hest ikke det samme værd, som den er for os. Vi har faktisk en episode i vores land, hvor en helt apropos hvordan er vi som makkerpar? Lige den dag gik vi at skændes, fordi vi havde læst kortet forkert og var dybt uenige om kompasset os. Og sådan kan man jo analfabet. Så der gik vi den lettere småsludrede Visticker så, og så kunne og blev enige

om, at der også var lige meget, fordi så kan vi ligeså godt bare slå lejre og skændes oveni, hvis det skulle være det eller slappe af. Så det gjorde vi, og mens vi står der og er lidt smånavere på hinanden, så stikker hesten simpelthen af, fordi vi så uopmærksomme. Så det så let at pege på en anden, når jeg så ikke i tide, som du vinder? Nøj, vi skal vist finde nogle dyr. Det var derfor, de stak af. Det var det ikke. Det var det med flokkene ikke fungerer. HA ha, ha ha. Det tager mange dage. Altså hvor bliver jeg ved alt udstyret, så går han nu i, og at flere af de konkrete eksempler.

[00:48:03] Hvordan finder de heste igen?

[00:48:04] Jamen, dele vi finder Mjölby, hvor opgiver? Og så bliver vi enige. Okay, så er det nok smartest, at det er kvinden, der finder nærmeste by, fordi vi havde krydset en landevej et stykke væk. Så må der jo være nogle mennesker, og så må du altså maksimalt finde nogen noget politi og Zippo, hvis de heste, de løber ud foran bil og vedkommende dør. Så har vi balladen. Det skal vi have undgået. I skal hjælpe os. Så det bliver mig. Og han sidder pænt med vores udstyr og passer på det. Vi kan ikke lave alle vores ting trods alt. Vi sidder bare midt på en kæmpe mark og så ind i byen. Politiet hører, og der er en skolelærer, der oversætter for mig, og politimanden kører mig ud til Anders, og de sætter en patrulje ud, der holder øje med vores ting. Og så ved vi at lede efter vores heste, og det kører en uges tid her, og jeg bliver mere og mere ræd for, de dyr aldrig dukker op. Det tager en uge at finde hans heste. De legede tre, hundredvis tror, der er omkring 300 kilometer en lille smule ud af rute, men trods alt rigtig retning. De er stukket af, og de bliver sagt i en radio. Og så er der nogen, der ringer til en kollektiv landsby og siger Vi har jeres heste til jer. De blev forelsket i min hoppe, så de er her. Ej, hvor er det vildt dejligt, at man elsker roser. Politiet siger at være klar på, at det er tidligere kriminelle, der bor i den her landsbyer. De meget åbne diskoteker har mange penge, og vi skal passe på, for der er nok vold. Vi kommer frem til en hel landsby der. De sødste menneske maler håb og drømme om, at de vil hverken har penge eller noget.

[00:49:30] Det er, som det ofte går af, og det var en god historie for politiet, os lemme. Så er det mod Finland mod Finland.

[00:49:38] Det er et chok. De har tatoveringer og mobiltelefoner. De vil hele tiden have os hjemlande. Ugeblad. Det hele er meget smart, når jeg møder den moderne verden

bringer mig fuldstændig benhårdt. Vi går berider faktisk ad Kongevejen. Vi har søgt mod grænsen, og vi må gå op igennem Sverige. Sveriges ID mod godt i Mårbacka. Overnat. Det bliver svært, tænker vi får så at vide. Der sejler en båd fra Helsinki til Århus. Og så er det sådan lidt okay. Ondt i maven. Vi fejrer snart til Danmark. Jeg vil helst hjem.

[00:50:08] Altså, I må gerne ride igennem Finland, men ikke kan ride gennem Sverige.

[00:50:13] Under VM er gemak under desværre de vilde svaner. Kameler uden mad uden at sove. Jeg er klar til den. Det var han altså, så lad os lige meget. Og så er det jo sjovt at være der. Det var jo en dum udfordring på den måde. Så nej. Og en af de ting finderne, Olga og det er jo positivt. Det er jo ikke af ond vilje, men der er faktisk en, der stiller sine kæmpe heste lastbil til rådighed. Den står i en lysning i skoven uden for Helsinki. Og det bliver vores afslutning, den får vi lov at låne der redder hen. Vi læser heste, vi kører om bord, og vi får den. Vi får endda sponsoreret sejltur til Århus, så det var imponerende, kom det bygkorn, Veggerby.

[00:50:55] Det regioner siger, så kom det bag på jer. Men du sagde, at vi vente med kalkulerer med dem. Der var måske en heste, der tog, hvor du er. Kom det bag på dem allesammen? Klarer den os med episoden fra den russiske grænse, hvor der bare skal en hest og være død?

[00:51:07] Nej, jeg bliver pavestolt over det, for det var min kamp, vi skulle overleve. Men det var igen den anden prøve beskytte sig selv. Det kan jo være, men vi klarede de heste. Hvor er de henne i dag? Altså, der er fire døde og en hingst i live, og de står i Vestsjælland. Den lukkede område ved et gods, Natur og Grazer, så de kommer ikke tilbage. De kommer ikke til Kalundborg, fordi der var kogalskab på knotne eller i Danmark, da vi kom hertil. Så vi måtte ikke komme ind i så feje sammenhænge, så der var sådan lige en nok. Så vi starter på Feddet ved Faxe, og så røg vi så ofte i Ryegaard Gods og var blevet mødt af, hvordan tog folk imod?

[00:51:43] Da jeg så kom til Danmark, var det noget, der ligesom der var mange foredrag om. Folk synes, det var helt vildt spændende. Da vi vendte hjem, var det folk, der kom op, så der sagt. Altså udover det, så er kvinde har sagt det. Ja, det kunne jeg. Jeg har også tænkt mig at gøre eller bare sådan generelt. At rejse så langt fra hest var

den. Det er da den historie blev taget imod, og jeg synes, der blev taget meget godt imod, men meget som den er meget mere med.

[00:52:05] Det er en rejse i tiden. Jeg kan huske min ungdom, eller har du læst denne her bog? Det er tiden. Det er tiden, det der med det langsomt. Og der var engang de meget ældre mennesker, der synes, det er spændende eller yngre, der interesserer sig for historie. Det dette er det sjove, det er.

[00:52:21] Og ja, faktisk havde rejst, som de gamle opdagelsesrejsende er så det?

[00:52:24] Ja, og vi har ikke haft den nemmere, uden at vi havde en mobiltelefon eller en brevdue eller på den måde. Og så er det godt nok ikke været bevæbnet og selv skudt fede, og der er kommet folk ud med nyt. Altså det der med udskiftning. Det kan man sige. Det var en meget moderne ting.

[00:52:40] Men ellers ja, men det var ikke som sådan tænkte nu have gjort det her og nu der. Nu skal Gripen Stafet fra en af de andre gamle opdagelsesrejsende gøre det samme, som de har gjort.

[00:52:49] Men min passion kamel? Ja, det kunne godt være, jeg skulle have nogle kameler med hjem. Passionen her er jo dyrene og får lov at lære at leve med dem. Og det skal ikke gå ud over dem. Det er ikke på bekostning af dem, at jeg skal lave noget, så jeg skal måske lige finde et land til alle de her dyr, så det sammen med dem er han del ret at.

[00:53:06] Hvad med sang med sang? Tusind tak for i dag. Ja, men selv tak.

[00:53:11] Bag den yderste grænse er produceret af Contour Juul for Nationalmuseet og Radio Lavoie.

[00:53:29] Venter en på vores tid punktum, det er kun dér hvor du normalt finder dine podcast. Jeg.

[00:53:46] Jeg.